

folketingsår, 2009-10, om ændringer af universitetsloven, der kan realisere eventuelle ønsker om ændringer, som afstedkommes af de nævnte forhandlinger.

Et mindretal inden for flertallet (S, SF og RV) støtter lovforslaget, der giver bedre rammer for danske universiteters samarbejde med udenlandske universiteter, med de bemærkninger, der indgår i det fælles betækningsbidrag fra flertallet. S, SF og RV ønsker samtidig at understrege vigtigheden af det grundlæggende princip, at danske studerende ikke opkræves brugerbetaling for ordinær uddannelse på danske institutioner.

Det er afgørende, at der nu sættes gang i et arbejde, der skal se på mulighederne for at tilnærme reglerne for udbud af uddannelser i udlandet under henholdsvis Undervisningsministeriet og Videnskabsministeriet til hinanden.

Det er efter S, SF og RV's opfattelse meget uheldigt, at der ikke har fundet en koordinering sted mellem Undervisningsministeriet og Videnskabsministeriet om lovforslag nr. L 147 og L 188. Det giver anledning til udbredt forundring, at der lægges op til to vidt forskellige regelsæt for udbud af uddannelser i udlandet for henholdsvis universitetsuddannelser og professionsuddannelser.

Et andet mindretal inden for flertallet (V og KF) finder, at der er gode og logiske forklaringer på, at reglerne ikke er ens. Udbud af danske uddannelser i udlandet er komplicerede sager, og V og KF mener derfor, at det er fagligt og sagligt velbegrundet, at fremlægge to forskellige lovforslag, idet der er tale om løsninger på to meget forskellige konkrete udfordringer. Det er hensigten løbende at vurdere, om lovgivningen kan liberaliseres yderligere.

Et *mindretal* i udvalget (DF) indstiller lovforslaget til *forkastelse* ved 3. behandling.

Dansk Folkeparti vil dog kunne stemme for forslaget, forudsat at de nedennævnte to forudsætninger opfyldes af videnskabsministeren.

Dansk Folkeparti har erkendt, at ingen i universitetsmiljøerne ønsker det kollegiale selvstyre tilbage på universiteterne, og at en revision af loven derfor må stå på 2004-lovens grund. DF finder endog, at universitetsbestyrelserne bør blive mere synlige, og at deres kompetence med hensyn til at drive et selvstændigt universitet respekteres i den daglige administration.

Dansk Folkeparti har med bekymring lyttet til de stærke røster i universitetsverdenen, som fin-

der forskningsfriheden truet. I hvert enkelt tilfælde kan man måske diskutere det principielle i sagen, men for DF er det væsentligt, at bekymringerne under alle omstændigheder tages alvorligt, og at loven tilsikrer forskerne en individuel forskningsfrihed – uden at bestyrelsens, rektoratets, dekanens og institutbestyrerens ledelsesret og -pligt skubbes til side. Efter DF's mening bør lovgiverne ikke vente hermed, til der er »lig på bordet«.

Dansk Folkeparti er overbevist om, at den forskergenererede forskning – og ikke den strategiske forskning – er den, der vinder nyt land og dermed bidrager til at gøre Danmark til en førende vidensnation.

Dansk Folkepartis støtte til L 147 forudsætter som nævnt, at ministeren sikrer opfyldelsen af følgende to forhold:

- 1) Det indskrives i loven, at i hovedparten af en forskers arbejdstid på instituttet kan forskeren ikke – ved at blive sat til andet arbejde – afskæres fra at forfølge sine egne forskningsspor, med mindre andet er aftalt ved ansættelsen.
- 2) Styrkelse af Akademisk Råd, bl.a. ved
 - at Akademisk Råd, som foreslået af Videnskaberne Selskab, vælger formand og næstformand blandt sine medlemmer, så rektor og dekan ikke er født formand og næstformand, men tilforordnet rådet,
 - at opslag af alle professorater sker efter forhandling i Akademisk Råd, og
 - at ledelsesdispositioner kan tages op i Akademisk Råd med henblik på kritisk behandling.

Dansk Folkeparti er overbevist om, at den faglige legitimitet herved styrkes – og tillige effektiviteten. Eller kort sagt: Skatteyderne vil få mere universitet for pengene.

Et *andet mindretal* i udvalget (EL) indstiller lovforslaget til *forkastelse* ved 3. behandling. Mindretallet vil stemme for det stillede ændringsforslag.

Liberal Alliance, Inuit Ataqatigiit, Siumut, Tjóðveldisflokkurin og Sambandsflokkurin var på tidspunktet for betænkningens afgivelse ikke repræsenteret med medlemmer i udvalget og havde dermed ikke adgang til at komme med indstillinger eller politiske udtalelser i betænkningen.

En oversigt over Folketingets sammensætning er optrykt i betænkningen.